

THÁNG TƯ

Tháng Tư mà tuyết còn rơi
Còn mang cái lạnh của trời tháng Hai
Trái tim vong quốc lạc loài
Bừng sôi lửa hận u hoài tháng Tư
Còn đây vết chém quốc thù
Vết thương chưa kín thì chưa nguôi hờn
Ngược dòng ta vẫn cô đơn
Làm con én lẻ đơi nguồn gió xuân
Dù xuân đến đã bao lần
Bốn Lăm mùa đã ân cần hứa sông
Quê thì lệ đắng vẫn tuôn
Lời thề thì đã muôn phương nhạt mờ
Ra khơi lắm kẻ quên bờ
Có về người lại xây mơ với thù
Nên thơ đắng cả ngôn từ
Và lòng cô lữ tháng Tư ghen ngào
Quê hương muốn được tự hào
Thì quê đừng cảm lên nào, quê ơi....!!!
Đừng mong, đừng dựa vào người
Chỉ quê mới thật xây đời cho quê !

Tháng Tư tuyết vẫn tứ bề
Vẫn mang cái lạnh nào nề tháng Hai
Bốn Lăm Năm với trần ai
Có ai chia tiếng thở dài Tháng Tư ???

Ngô Minh Hằng

Kính mời đọc thêm những bài khác của tác giả tại:
<http://www.vietnamvanhien.org/ngominhhang.html> [=bấm vào]

www.vietnamvanhien.org